

УДК [811.161.2'243'27'342.21:808.5]:61]:378.02.016
DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/95-3-30>

Наталія ФАРИНА,
orcid.org/0000-0002-4432-9495
кандидат філологічних наук,
доцент кафедри українського прикладного мовознавства
Львівського національного університету імені Івана Франка
(Львів, Україна) nataliya.faryna@lnu.edu.ua

Христина ЧАПЛИНСЬКА,
orcid.org/0009-0004-2966-7092
студентка магістратури факультету української та іноземної філології
Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка
(Дрогобич, Львівська область, Україна) chaplinskakhrystyna@gmail.com

ТЕМА «ЗДОРОВ'Я» В АСПЕКТІ РОЗВИТКУ НАВИЧОК ГОВОРІННЯ В КУРСІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ

У статті досліджено особливості формування навичок говорити в контексті комунікативної теми «Здоров'я» у курсі української мови як іноземної (рівні А1–А2). Ця тема є особливо важливою для всіх студентів-іноземців не залежно від того, чому вони вирішили вивчати українську. Відповідно до стандарту державної мови «Українська мова як іноземна. Рівні володіння А1–С2», тема «Здоров'я» – одна з обов'язкових для всіх початківців. Аналіз здійснено на матеріалі підручників рівнів А1–А2 («Крок 1» О. Туркевич та О. Палінської, «Яблуко» М. Бурак та «Українська для іноземців» А. Чистякової), які призначені не для спеціалістів-медиків, а всіх охочих вивчати українську мову.

Формування вмінь та навичок говорити має ключове значення для вивчення теми «Здоров'я». З-посеред усіх підходів до викладання іноземних мов найпродуктивнішим у сучасній науці називають саме комунікативно-діяльнісний, адже він допомагає розвинути в студентів комунікативну компетенцію – здатність не лише набути пасивні знання лексики та граматичної будови мови, а й доцільно їх використовувати. Відповідно до цього підходу, завдання повинні бути підпорядковані реальним комунікативним ситуаціям, а також формувати навички монологічного та діалогічного мовлення навіть на початковому рівні володіння українською мовою. Крім того, під час створення навчальних матеріалів необхідно брати до уваги головні комунікативні ролі, які стосуються теми.

На основі зібраного матеріалу визначено, що розвиток говоріння здебільшого забезпечують завдяки трансформаційним, ситуаційним, дескриптивним та ініціативним вправам, які формують мовленнєві реакції в стандартних ситуаціях спілкування. Вони допомагають подолати бар'єри та досягти успіху в комунікації. На основі теоретичних досліджень та аналізу наявних у підручниках матеріалів запропоновано систему вправ.

Ключові слова: говоріння, комунікативна тема, методика викладання української мови як іноземної, монологічне та діалогічне мовлення, види мовленнєвої діяльності.

Nataliia FARYNA,
orcid.org/0000-0002-4432-9495
Candidate of Philological Sciences,
Associate Professor at the Department of Ukrainian Applied Linguistics
Ivan Franko National University of Lviv
(Lviv, Ukraine) nataliya.faryna@lnu.edu.ua

Khrystyna CHAPLYNSKA,
orcid.org/0009-0004-2966-7092
Master's student at the Faculty of Ukrainian and Foreign Philology
Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University
(Drohobych, Lviv region, Ukraine) chaplinskakhrystyna@gmail.com

THE TOPIC “HEALTH” IN THE ASPECT OF SPEAKING SKILLS DEVELOPMENT IN THE COURSE OF UKRAINIAN AS A FOREIGN LANGUAGE

The article examines the features of the formation of speaking skills within the communicative topic “Health” in the course of Ukrainian as a foreign language (levels A1–A2). This topic is especially important for all foreign students,

regardless of the reasons why they decided to study Ukrainian. According to the state language standard "Ukrainian as a Foreign Language. Proficiency Levels A1–C2", the topic "Health" is one of the mandatory topics for all beginners.

The analysis was carried out using materials from A1–A2 level textbooks ("Step 1" by O. Turkeyych and O. Palinska, "Yabluko" by M. Burak, and "Ukrainian for Foreigners" by A. Chystyakova), which are not intended for medical specialists but for all those who want to learn the Ukrainian language.

The formation of speaking skills and abilities is of key importance in studying the topic "Health". Among the approaches to teaching foreign languages, the communicative-activity approach is considered the most productive in modern methodology, as it helps to develop students' communicative competence — the ability not only to acquire passive knowledge of vocabulary and grammatical structures of the language, but also to use them appropriately. According to this approach, tasks should be subordinated to real communicative situations and aimed at developing monologue and dialogue skills, even at the initial level of proficiency in Ukrainian. In addition, when creating educational materials, it is necessary to consider the main communicative roles associated with a particular topic.

Based on the collected material, it was determined that the development of speaking skills is mainly ensured by transformational, situational, descriptive, and initiative exercises that form speech reactions in standard communicative situations. These exercises help to overcome communicative barriers and achieve success in communication. Based on theoretical research and analysis of textbook materials, the author's own system of exercises was proposed.

Key words: speaking, communicative topic, methodology of teaching Ukrainian as a foreign language, monologue and dialogue speech, types of speech activity.

Постановка проблеми. Останніми роками інтерес до української мови як іноземної значно зріс, що зумовлено як культурними, так і соціальними чинниками. Тема «Здоров'я» є особливо важливою у курсі української мови як іноземної на початкових рівнях, оскільки має високу практичну значущість для повсякденних ситуацій. Уміння описати свій стан, звернутися до лікаря або порозумітися в аптеці потрібні не лише для успішної інтеграції в нове мовне середовище, а й для особистої безпеки. Навичка говоріння сприяє полегшенню соціалізацію іноземців та забезпечує їм можливість висловлювати свої потреби.

Аналіз останніх досліджень. Говоріння українською як іноземною у своїх працях досліджують Н. Станкевич (Станкевич, 2022), Л. Солодар (Солодар, 2011: 163–167), Л. Дмитрук (Дмитрук, 2017: 18–23), Л. Кардаш (Кардаш, 2017: 54–58) та інші. «Говоріння – це продуктивний вид мовленнєвої діяльності, який полягає в передачі усних повідомлень різного характеру від мовця до слухача» (Станкевич, 2022: 23). Воно передбачає не лише правильне використання лексики та граматики, а й володіння інтонацією, темпом і виразністю мовлення.

Комунікативно-діяльнісний підхід є провідним у західній лінгводидактиці. Його розуміють як створення на уроці ситуацій, де студенти мають висловлювати свої думки, а не лише відтворювати написану інформацію. Наміри співрозмовника, комунікативні ролі та обставини спілкування визначають вибір мовних засобів (Larsen-Freeman, Anderson: 2011).

На думку Н. Станкевич, «навчання іноземної мови передусім передбачає розвиток комунікативних навичок, адже саме вміння спілкуватися є основною метою відповідно до комунікатив-

ного підходу» (Станкевич, 2022: 23). Л. Дмитрук (Див.: Дмитрук, 2017: 20) констатує, що говоріння є передбачає висловлення думок або ретрансляцію чужих у формі усного мовлення. Під час безпосереднього спілкування розкриває особистість мовця, його характер, рівень інтелектуального розвитку, освіти та культури. Предметом говоріння є думка мовця, продуктом – висловлювання (діалогічне або монологічне), а результатом – вербальна чи невербальна реакція співрозмовника.

Л. Кардаш (Кардаш, 2015: 57) у своїй праці зазначає, що монологічне мовлення поділяється на підготовлене та непередбачене, кожне з яких має свої особливості та вимагає різних методів навчання. Монолог може містити елементи прихованого діалогу – риторичні запитання чи уявні репліки співрозмовника.

Методисти наголошують на доцільності паралельного навчання діалогічного та монологічного мовлення, адже в реальному спілкуванні монологічне мовлення рідко трапляється в ізольованому вигляді. Як зазначає Н. Станкевич, «у діалозі репліки іноді розростаються до надфразних єдностей, що наближає їх до монологу» (Станкевич, 2022: 27). Тому на початковому етапі доцільно зосередити увагу саме на діалогічному мовленні, яке є більш природним для міжособистісної комунікації та легше піддається засвоєнню.

Діалогічне мовлення базується на мовленнєвих ситуаціях, які стимулюють студентів до спілкування. Кількість реальних ситуацій обмежена. Для систематичної практики говоріння необхідно створювати штучні, які моделюють природні. Вони мають відповідати реальним умовам спілкування, сприяти подоланню психологічних бар'єрів і створювати автентичне мовне середовище. Тема «Здоров'я» охоплює різні навчальні ситуації: візит

до лікаря, поради щодо того, як вести здоровий спосіб життя, опис симптомів хвороб, діалог у аптеці, розповідь про режим дня чи спортивні звички.

Вправи сприяють формуванню й закріпленню мовленнєвих навичок, розвитку комунікативної компетентності та автоматизації мовних структур. Саме через систему вправ студенти поступово переходять від рецептивних до продуктивних видів мовленнєвої діяльності, що дозволяє їм вільно й упевнено спілкуватися. Важливим аспектом навчальних вправ є їхня відповідність рівню підготовки та поступове ускладнення. У процесі навчання говорити особливо ефективними є комунікативні вправи, які імітують реальні ситуації спілкування та стимулюють використання мови в контексті. Завдяки таким завданням студенти залучаються до активної мовленнєвої діяльності, навчаються взаємодіяти, прогнозувати й адаптувати висловлювання відповідно до ситуації.

Н. Станкевич (Див.: Станкевич, 2022: 43) поділяє завдання для розвитку навичок говоріння на **підготовчі (мовні)** (імітаційні, підстановчі, комбінаційні, трансформаційні) і **мовленнєві** (питально-відповідні, ситуативні вправи, репродуктивні, дискусійні, дескриптивні, ініціативні, ігрові, перекладні). У роботі з темою «Здоров'я» доцільним є поєднання ситуативних, ініціативних і дескриптивних вправ, що дають змогу моделювати найтипівіші ситуації спілкування (візит до лікаря, перша допомога, опис симптомів тощо).

Методологічні аспекти викладання теми «Здоров'я» у курсі української мови як іноземної залишаються недостатньо вивченими. Це створює потребу в розробленні нових підходів, які враховували б специфіку іншомовної аудиторії.

Мета статті – дослідити навчальний матеріал з теми «Здоров'я» в аспекті розвитку вмінь і навичок говоріння у підручниках з УМІ на рівнях А1–А2, а також розробити систему вправ для роботи зі студентами-іноземцями. Джерелом дослідження слугують підручники рівнів А1–А2 («Крок 1» О. Палінської, О. Туркевич (Палінська, Туркевич, 2014), «Яблуко» М. Бурак (Бурак, 2015) та «Українська для іноземців» А. Чистякової (Чистякова, 2009).

Виклад основного матеріалу. У кожному підручнику автори роблять акцент на різні аспекти розвитку мовлення, включаючи імітаційні, дескриптивні та трансформаційні вправи.

Підручник «Крок 1» має найбільшу варіативність вправ, що зумовлено його спрямованістю на всебічний розвиток мовленнєвих навичок іноземних студентів початкового рівня. Значну частину

завдань складають мовні вправи, які допомагають студентам засвоювати певні конструкції та закріплювати їх у мовленні. Серед підготовчих вправ у підручнику представлені імітаційні завдання, де студенти повторюють готові зразки мовлення (наприклад, *послухайте та повторіть діалог «В аптеці»*) (Палінська, Туркевич, 2014: 73).

Також є підстановчі завдання, які дозволяють змінювати певні слова або конструкції у фіксованих структурах (наприклад, *«До якого лікаря треба йти, якщо у тебе...»*) (Палінська, Туркевич, 2014: 73). Такі вправи сприяють автоматизації навичок та формуванню необхідної лексико-граматичної бази.

З мовленнєвих вправ у підручнику значну частину займають «питання-відповідь» – цей тип завдань використовується для розвитку комунікативної компетентності та тренування швидкості мовленнєвої реакції (наприклад, *«Розкажіть про свій розпорядок дня»*) (Палінська, Туркевич, 2014: 71). Також у «Кроці 1» є ситуативні вправи, що ґрунтуються на реальних комунікативних ситуаціях (наприклад, *«У поліклініці»*) (Палінська, Туркевич, 2014: 72). Такі завдання допомагають студентам практикувати мовлення в умовах, максимально наближених до повсякденного життя. Методика навчання діалогічного мовлення в підручнику базується переважно на індуктивному підході.

У підручнику «Яблуко» не подано окремого розділу «Здоров'я», тому аналізуємо вправи, де функціонує лексика цієї теми. Найбільший акцент зроблено на дескриптивних вправах та завданнях типу «питання-відповідь», що розвивають описове мовлення та комунікативні навички (наприклад, *«Який Ваш улюблений спорт?»*) (Бурак, 2015: 29). Дескриптивні завдання зосереджені на формуванні навички описувати зовнішність людини (*«Подивіться на малюнки. Позначте на них частини тіла»*) (Бурак, 2015: 147). Такі вправи сприяють активізації лексики та граматичних структур, необхідних для монологічного висловлювання. Вправи «питання-відповідь» мають комунікативне спрямування, дають змогу студентам висловити особисту думку та практикувати говоріння. Посібник поєднує дедуктивний та індуктивний підходи: спочатку учні знайомляться зі зразком мовленнєвої ситуації, а потім модифікують або створюють власні висловлювання. Це забезпечує поступовий перехід до самостійного мовлення.

Підручник «Українська для іноземців» орієнтований на поступове формування мовленнєвої компетентності, де навчання говоріння тісно пов'язане з

іншими видами мовленнєвої діяльності, зокрема з читанням. Багато вправ побудовані за таким принципом: спочатку ознайомлення з текстом, а потім виконання завдань, таких як переказ, відповіді на запитання, завершення речень, обговорення змісту прочитаного (*«Дайте відповіді на питання за текстом. Перекажіть текст»*) (Чистякова, 2009: 382).

У підручнику використовують різні типи мовленнєвих завдань, зокрема трансформаційні та ситуативні. Основна мета – сформувати в студента здатність будувати зв'язні висловлювання на основі сприйнятої інформації. Хоча вправи не завжди є автентичними з комунікативної точки зору, вони сприяють розвитку мовленнєвих реакцій, активізують граматичні структури і збагачують словниковий запас (наприклад, *«Дайте відповіді на питання. Використайте подані слова...»*, *«Закінчіть речення»*) (Чистякова, 2009: 380). Навчання діалогічного мовлення в цьому підручнику реалізується переважно через типові мовленнєві ситуації, у межах яких студенти тренують побутові формули спілкування. Методика передбачає поетапне просування від контрольованого мовлення до вільного висловлювання.

Загалом, кожен підручник має свої особливості, проте всі вони спрямовані на розвиток практичних мовленнєвих навичок учнів через різноманітні вправи, що допомагають зміцнити здатність спілкуватися на тему «Здоров'я».

Вважаємо, щоб створити ефективні вправи для розвитку навичок говоріння в курсі української мови як іноземної, важливо орієнтуватися на державний стандарт «Українська мова як іноземна. Рівні загального володіння А1–С2» (за ред. Мазурик, 2024). Ці вимоги формують основу для визначення мовленнєвих умінь та комунікативних ситуацій. Створюючи навчальні завдання, необхідно враховувати, що на рівнях А1–А2 комунікативна діяльність має ґрунтуватися на звичних, повсякденних ситуаціях, які стосуються особистого та соціального життя іноземця. Тема «Здоров'я» у цьому контексті дозволяє охопити низку важливих мовленнєвих дій: опис самопочуття, запис до лікаря, пояснення симптомів тощо. Згідно зі Стандартом (Стандарт державної мови, 2024), студенти мають опанувати 1) монологічне мовлення: короткі висловлювання про самопочуття, елементарні описи стану здоров'я, смаків, вподобань, розпорядку дня; прості інструкції (наприклад, *як приймати ліки або дістатися до лікарні*); 2) діалогічне мовлення: короткі побутові діалоги (*запис до лікаря, спілкування з фармацевтом, прохання про допомогу тощо*); формулювання запитань і

відповідей у межах відомої тематики; 3) комунікативні ролі, які доцільно моделювати у вправах: *пацієнт, лікар, аптекар, клієнт тощо*.

У навчальному процесі це означає, що вправи мають бути мовленнєво доцільними; структурно нескладними, з опорою на часто вживані лексичні одиниці та типові граматичні конструкції; спрямованими на розвиток базових стратегій комунікації: ініціювання контакту, прохання інформації, реагування на запитання, опис стану, формулювання поради; інтерактивними, з використанням візуальних підказок, схем. Стандартизовані вимоги є не обмеженням, а орієнтиром для творчого й педагогічно обґрунтованого підходу до створення вправ.

1. Приклади вправ для розвитку монологічного мовлення.

Вважаємо, що для формування комунікативної компетенції на тему «Здоров'я» доцільно подавати вправи на монологічне мовлення, зокрема – опису зображення або коротких висловлювань на основі мовленнєвих моделей. Такі завдання допомагають студентам засвоїти базову лексику й типові мовні структури, які згодом легко інтегрувати в діалогічне мовлення, забезпечуючи мовну впевненість у реальних комунікативних ситуаціях. Візуальний стимул (наприклад, фото) чи мовленнєві моделі полегшують розуміння контексту та мотивують до висловлювання.

Завдання 1. Ви застудилися. Розкажіть,

а) що Ви робили? б) що болить? в) скільки днів Ви хворі? г) які ліки пили?

Таке завдання сприяє розвитку вмінь описувати власний стан у хронологічній та логічній послідовності. Тут активізуються дієслова минулого часу, лексика на позначення симптомів, назв ліків. Важливо, що завдання базується на особистому досвіді студента, що сприяє емоційному залученню. Вправа допомагає перейти від простого опису до короткого зв'язного монологу.

Завдання 2. Дайте 3 поради, що робити, коли людина хворіє. Можете використовувати такі моделі: коли хворієш, треба ...; не можна ..., коли тобі погано; коли ти хворий, тобі треба, Наприклад: 1. Треба пити теплий чай...

Це завдання з використанням типових фраз-моделей для рівнів А1–А2. Воно допомагає студентам автоматизувати вживання граматичних конструкцій.

2. Приклади вправ для розвитку діалогічного мовлення.

На наступному етапі варто вводити вправи на діалогічне мовлення, які імітують повсякденні ситуації. Їх важливо супроводжувати готовими

фразами та зразками діалогів. Такі завдання допомагають розвивати навички мовної взаємодії та використовувати функціональні конструкції в контексті (наприклад: прохання, поради, опис симптомів, уточнення).

Завдання 1. Прочитайте діалог. Відтворіть у парах.

В аптеці

Пацієнт: Добрий день. У мене болить горло. У Вас є таблетки?

Аптекарь: Добрий день. Так, можете взяти ось ці.

Пацієнт: Як їх приймати?

Аптекарь: По одній таблетці два рази на день після їжі.

Пацієнт: Добре, дякую. Скільки коштують ці таблетки?

Аптекарь: 60 гривень.

Пацієнт: Ось, будь ласка.

Аптекарь: Дякую. Одужуйте!

Виконання цієї вправи сприяє тренуванню стандартних мовленнєвих ситуацій, а потім – їхньому варіативному відтворенню.

Завдання 2. У вашого друга висока температура. Вам потрібно зателефонувати на швидку допомогу та коротко описати ситуацію. Прочитайте і складіть схожий діалог у парах.

Ви: Добрий день! Це швидка допомога?

Оператор: Добрий день, так. Що у вас сталося?
и: У мого друга висока температура.

Оператор: Чи є інші симптоми?

Ви: Я не знаю, тільки температура 39,5.

Оператор: Яка Ваша адреса?

Ви: Проспекти Свободи, 4.

Оператор: Скільки років другові?

и: Йому 25 років.

Оператор: Добре. Швидка вже їде.

Це вправа, яка передбачає використання конструкцій для опису ситуації, звернення по допомогу та передачі базової інформації (адреса, вік, симптоми). Студенти вивчають мовленнєві шаблони, які мають практичне значення у реальному житті.

Завдання 3. Доповніть діалог. Ви телефонуєте в реєстратуру поліклініки, щоб записатися до лікаря.

Пацієнт: Добрий день! Я хочу _____.

Адміністратор: Добрий день! Як вас _____?

Пацієнт: Мене звати _____.

Адміністратор: Що вас _____?

Пацієнт: У мене _____.

Адміністратор: До якого лікаря ви хочете записатися?

Пацієнт: До лікаря _____.

Адміністратор: Добре. Є вільний час на _____.

Пацієнт: Дякую. Це мені _____.

Адміністратор: Вас записано. Гарного дня!

Ця вправа тренує не лише лексику і граматику, а й логіку побудови діалогу. Вона спрямована на розвиток функціонального мовлення в офіційному контексті. Студент має заповнити пропуски, орієнтуючись на мовну ситуацію.

Завдання 4. Поставте репліки у правильному порядку.

___ Вам краще залишитися вдома. Я випишу ліки.

___ Добрий день.

___ У мене болить горло і нежить.

___ Добрий день. Сідайте, будь ласка. Що вас турбує?

___ У вас є температура?

___ Так, 38 градусів.

___ Я подивлюсь горло. Відкрийте рот... У вас червоне горло. Це застуда. ___ Мені потрібно йти на роботу. Це серйозно?

___ Одужуйте!

Вправа формує розуміння послідовності реплік у діалозі, що є важливою навичкою для спонтанної мовленнєвої взаємодії.

Висновки. Розвиток говоріння у контексті теми «Здоров'я» здебільшого забезпечують завдяки трансформаційним, ситуативним, дескриптивним і ініціативним вправам, які формують мовленнєві реакції в стандартних комунікативних ситуаціях. Вважаємо, що найпослідовніший підхід у навчальних матеріалах, де широко представлено всі типи вправ, включно з комунікативними ситуаціями, що моделюють реальні умови спілкування.

Для розвитку навичок говоріння продуктивними вважаємо опис фото, доповнення діалогів, рольові ігри, побудову коротких монологів на основі візуального чи мовного стимулу. Значну увагу варто приділяти моделюванню типових побутових ситуацій – від звернення до лікаря чи аптекаря до телефонного запису на прийом. Вправи мають бути зорієнтовані на активне використання базової лексики, відтворення мовленнєвих кліше, розвиток ініціативності, а також вміння дотримуватися логіки комунікації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бурак М. «Яблуко»: підручник з української мови як іноземної (базовий рівень). Львів: Видавництво УКУ. 2015. 268 с.
2. Дмитрук Л. А. Основні види мовленнєвої діяльності як структурні складники інтеграції навчально-пізнавальної та самоосвітньої діяльності студентів вищого педагогічного навчального закладу. *Наукові записки Центральноу-*

країнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка. Серія: Педагогічні науки. 2017. Вип. 159. С. 18–23.

3. Кардаш Л. В. Специфіка монологічного мовлення: психологічний та лінгвістичний аспекти. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»*. Вип. 57, 2015. С. 54–58.

4. Палінська О., Туркевич О. Крок 1 (рівень А1 – А2). Українська мова як іноземна: книга для студента. Львів : Видавництво Львівської політехніки. 2014. 104 с.

5. Солодар Л. В. Діалогічне мовлення – основний вид мовленнєвої діяльності при вивченні української мови як іноземної. *Вісник Вінницького політехнічного інституту*. 2011. № 2. С. 163–167.

6. Стандарт державної мови «Українська мова як іноземна: рівні володіння А1–С2» / за ред. Д. В. Мазурик. Київ, 2024. 139 с.

7. Станкевич Н. І. Українська мова як іноземна: методика навчання видів мовленнєвої діяльності. Львів. 2022. 183 с.

8. Чистякова А. Б. Українська мова для іноземців: підручник для іноземних студентів вищих навчальних закладів. Харків, 2009. 522 с.

9. Larsen-Freeman D., Anderson, M. *Techniques and Principles in Language Teaching* (3rd ed.). Oxford. 2011. 318 p.

REFERENCES

1. Burak M. (2015) «Yabluko»: pidruchnyk z ukraïnskoi movy yak inozemnoi (bazovyi riven). [«Yabluko»: textbook on Ukrainian as a foreign language (basic level)]. Lviv: Vydavnytstvo UKU. 268 s. [in Ukrainian]

2. Dmytruk L. A. (2017) Osnovni vydy movlennievoi diialnosti yak strukturni skladnyky intehtatsii navchalno-piznavalnoi ta samoosvitnoi diialnosti studentiv vyshchoho pedahohichnoho navchalnoho zakladu. [The main types of speech activity as structural components of the integration of students' educational, cognitive, and self-educational activities at a higher pedagogical educational institution]. *Naukovi zapysky Tsentralnoukraiïnskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Volodymyra Vynnychenka. Seria: Pedahohichni nauky*. Vyp. 159. S. 18–23. [in Ukrainian]

3. Kardash L. V. (2015) Spetsyfika monolohichnoho movlennia: psykholohichni ta linhvistychnyi aspekty. [Specificity of monologue speech: psychological and linguistic aspects]. *Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu «Ostrozka akademiia»*. Vyp. 57. S. 54–58. [in Ukrainian]

4. Palinska O., Turkevych O. (2014) Krok 1 (riven A1–A2). Ukraïnska mova yak inozemna: knyha dlia studenta. [Step 1 (level A1–A2). Ukrainian as a foreign language: a book for students]. Lviv: Vydavnytstvo Lvivskoi politekhniky. 104 s. [in Ukrainian]

5. Solodar L. V. (2011) Dialohichne movlennia – osnovnyi vyd movlennievoi diialnosti pry vyvchenni ukraïnskoi movy yak inozemnoi. [Dialogic speech is the main type of speech activity when learning Ukrainian as a foreign language]. *Visnyk Vinnytskoho politekhnichnoho instytutu*. № 2. S. 163–167. [in Ukrainian]

6. Standart derzhavnoi movy (2024) «Ukraïnska mova yak inozemna: rivni volodinnia A1–S2». [State language standard «Ukrainian as a foreign language: proficiency levels A1–C2»] / za red. D. V. Mazuryk. Kyiv, 139 s. [in Ukrainian]

7. Stankevych N. I. (2022) Ukraïnska mova yak inozemna: metodyka navchannia vydiv movlennievoi diialnosti. [Ukrainian as a foreign language: a methodology for teaching types of speech activity]. Lviv. 183 s. [in Ukrainian]

8. Chystiakova A. B. (2009) Ukraïnska mova dlia inozemtsiv: pidruchnyk dlia inozemnykh studentiv vyshchykh navchalnykh zakladiv. [Ukrainian language for foreigners: a textbook for foreign students of higher educational institutions]. Kharkiv. 522 s. [in Ukrainian]

9. Larsen-Freeman D., Anderson, M. (2011) *Techniques and Principles in Language Teaching* (3rd ed.). Oxford. 318 p.

Дата першого надходження статті до видання: 29.01.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 20.02.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 27.03.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

